

Den næste sag på dagsordenen var:

**2) Første behandling af lovforslag nr. L 98:
Forslag til lov om ændring af straffeloven.
(Forældelse, skærpelse af straffen for falske
afsonere m.v.).**

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 11/11 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Lovforslaget drejer sig om strafferetlig forældelse.

Vi betragter forslaget som en skærpelse, en præcisering og en forenkling, og vi kan støtte alle elementer i forslaget. Vi er fuldkommen enige i, at der nu sker en skærpelse af en række af forældelsesreglerne, og at fysiske personer og juridiske personer ligestilles.

Vi er opmærksomme på, at med hensyn til afbrydelse af forældelse er der i høringssvarene givet udtryk for nogle betænkeligheder. Vi mener egentlig ikke, det gør den store forskel, at man forenkler reglerne for afbrydelse af forældelse. Om politiet selv skal sigte, eller de skal hive en person i retten, tror vi ikke gør den store forskel i praksis.

Så er der reglen om fupafsonere, skal vi vel kalde dem. Vi er naturligvis meget enige i, at straffene nu bliver skærpede i håb om at stoppe den trafik. Det hører selvfølgelig ingen steder hjemme, at det ikke er den person, der har fået straffen, som afsoner, så vi er med på, at strafferammen sættes op.

Vi kan alt i alt støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg har et spørgsmål angående det, ordføreren kaldte fupafsonere, og som jo egentlig slet ikke har noget som helst med resten af lovforslaget at gøre, men bare er sat ind, fordi man alligevel skulle ændre straffeloven. Det går jeg i hvert fald ud fra.

Jeg vil bare høre, om ordføreren for Venstre synes, det er en fornuftig måde at bruge lovgivningen på. Man ønsker at hæve den straf, der idømmes i praksis, fra 20 dage til 60 dage, og gør det ved at øge strafferammen med et halvt år. Hvis vi bliver ved på den måde, hver gang der kommer en enkelt sag frem i pressen – det er

jo heldigvis ikke ofte, vi oplever det – ender vi jo med nogle drakoniske strafferammer, så kunne man ikke overveje her i første omgang bare at prøve at få anklagemyndigheden til at skærpe straffene?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Fru Line Barfod har jo ret i, at det er en anden mulighed, men det er et spørgsmål om, hvor hurtigt man vil kunne se virkningen.

Hvis man har et klart ønske om, at domstolene skal udmåle højere straffe, er den rigtige fremgangsmåde – det ved fru Line Barfod jo også – at sætte strafferammerne op, for det skal domstolene rette sig efter, hvorimod de ikke behøver at rette sig efter en anmodning fra anklagemyndigheden om skærpelse af straffene.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig med på, at domstolene ikke nødvendigvis behøver at følge anklagemyndigheden, for så var der jo ikke megen idé i at have dommere.

Men jeg synes, vi på et tidspunkt bliver nødt til at overveje, om vi skal se på spørgsmålet.

Domstolene burde vel i større omfang ikke være så bundet af fast praksis, og tingene burde vel kunne udvikle sig lidt mere løbende, så vi ikke hver gang behøver at hæve strafferammen med et halvt år, fordi vi ønsker, at den faktisk udmålte straf skal stige fra 20 dage til 60 dage. Det kan hurtigt eskalere, hvis pressen kan blive ved med at finde enkelt sager frem og få os til hele tiden at hæve strafferammerne, og det vil jeg gerne høre ordføreren kommentar til.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er jo ikke helt rigtigt, at strafferammerne bliver hævet, hver gang pressen finder en enkelt sag.

Kl. 15.45

For det første har det jo vist sig, at der desværre har været flere fupafsonere. Men for det andet har fru Line Barfod ikke ret i, at strafferammerne er blevet hævet, bare der har været en enkelt sag. Denne regering har fremsat forslag om en lang række stramninger af straffeloven, men det er sket ud fra et holdningsmæssigt synspunkt. Man har ønsket, at holdningen til forbrydelsen også skal afspejle sig i strafferammen, og det er jo noget andet.